

Č. 1300.

Zabírání budov: * Nelze zabratí podle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 sb. z. a n. místnosti v obytném nájemním domě jedině z toho důvodu, že jsou náhodou v době záboru neobydleny.

(Nález ze dne 19. dubna 1922 č. 4209.)

Věc: Město Komárno a Alexandr K. v K. proti ministru čsl. republiky pro správu Slovenska (referátu veřejných prací) stran zabránění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím ze dne 4. října 1921 č. — zabral župan v Komárně byt v domě náležejícím městu Komárnu o 3 pokojích s chodbou od 15. října 1921 pro čsl. státní stráž bezpečnosti podle § 1 zák. ze dne 12. srpna 1921 č. 304 sb. s tím, že až se uprázdní druhé 2 pokoje s kuchyní, budou taktéž pro ubytování stráže zabráněny. Zároveň určeno, že Alex. K., jemuž onen byt dle udání byl pronajat, který však tam nebydlí, může svůj nárok o náhradu uplatnit u okresního soudu a že několik kusů nábytku, které v bytu tom uložil, musí odstraniti do 8 dnů.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání jak města Komárna, tak udánlivého nájemníka onoho bytu Alexandra K.

Uvažuje o stížnosti do rozhodnutí toho podané neuznal nss předem důvodnou námitku vznesenou ve směru tom, že zábor podle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 sb. nemá vůbec místa, poněvadž nejde o veřejný účel, neboť z výroku 1. a 2. instance je patrné, že zábor stal se k ubytování mužstva čsl. bezpečnostní stráže podle předpisu organizačního statutu. Že tím sledován byl účel veřejný, je samozřejmo a nepotřebuje důkazu. Uvádějí-li st-lé naproti tomu, že ve skutečnosti má býti zabraněných místností použito pouze k výhodnějšímu ubytování jednotlivých ženatých strážníků nebo rodin a že záboru nebylo třeba, poněvadž město vykázalo v budově policejního kapitanátu již dříve dostatečné místnosti, jde jednak o pouhou ničím nedoloženou domněnku, jednak pak o otázku, zda vykázané již místnosti účelu svému dostačují čili nic.

Otázka ta je však otázkou skutkovou a mohla by býti předmětem přezkoumání nss pouze se stanoviska formální vadnosti podle 2. odst. § 6 zák. o ss. Vadnosti takové však ani st-lé netvrdí, ani jí nss, pokud by mu k ní z úřední povinnosti bylo hleděti, neshledal.

Jinak je tomu však, pokud jde o věc samu.

Podle 3. odst. č. 2 § 1 zákona č. 304/21 jsou ze záboru vyloučeny obytné nájemné budovy. V odvolání byl tento důvod vyloučení přiváděn k platnosti, úřad však neuznal důvodnosti této námitky, přihlížejce pouze k tomu, že byt, o nějž jde, byl jak v době zavedení, tak v době provádění zabíracího řízení volný a prázdný, vycházejce tudíž z právního názoru i v odvodním spise hájeného, že není-li byt v dané době obydlen, nelze považovati ho za najatou a obydlenou část budovy, jež by byla ze záboru vyloučena. Názor ten jest však mylný a nenachází opory v zákoně, který vylučuje »obytné, nájemní domy«, hledě tudíž k vlastnosti toho kterého objektu, zda dle svého určení k účelům obytným se hodí a zda je ho k účelům těm skutečně používáno tím, že jest pronajímán. Na nedostatek

podmínek těch nelze však ještě nikterak souditi pouze z té okolnosti, že dům nebo jeho část, jinak nesporně k účelům obytným se hodící a určená, v daném okamžiku není právě nájemníkem osazena, není-li zde ještě dalších okolností, z nichž bylo by lze důvodně souditi, že budova nebo její část přestala býti objektem obytným, tedy objektem k ukájení bytových potřeb určeným a sloužícím, jakož i objektem nájemním, jehož užívání k účelům těm děje se osobami třetími mocí nájemních smluv s majitelem uzařených.

V daném případě jde dle tvrzení st-lů, žal. úřadem nepopřehého, o obytné místnosti v obytném nájemním domě. Dle tvrzení st-lů byl byt ten skutečně pronajat již před zábozem a nedošlo k tomu, aby byl ihned novým nájemníkem osazen pouze proto, že bylo nutno vyčkati, až se dřívější nájemník vystěhuje, a až byt bude opět přiveden do pořádku, tedy pro překážku pouze dočasnou.

Žal. úřad nezjistil nesprávnost těchto tvrzení, omeziv se na to, že jednak vyslovil pochybnost o tom, poněvadž st-lé nemohli předložiti písemné smlouvy, a jednak poukázal na ustanovení § 10 cit. zákona. Pouhý nedostatek listiny o smlouvě nedokazuje však, že smlouva se nestala, a pokud jde o § 10, předpokládá, že jde o z a b r a n ý předmět, tedy o objekt, jehož zábor byl platně proveden, nevztahuje se však na případ ten, kde zábor vzat je v odpor proto, že dotčený objekt je z něho po zákonu vyloučen.

Poněvadž tudíž právní názor, z něhož žal. úřad zabíraje onu část budovy vycházel, nemá opory v zákoně, nezbývalo, než zrušiti jeho výrok podle § 7 zák. o ss.

Č. 1301.

Administrativní řízení: Nadřízený úřad správní nemůže uložit podřízenému úřadu, aby místo něho zamítl odvolání, a ponechat mu volbu důvodů zamítacích. Důvody uvedené žalovaným úřadem až při veř. ústním líčení nemají dle § 5 zák. o ss významu.

(Nález ze dne 19. dubna 1922 č. 5392.)

Prejudikatura: nál. č. 517 a 817.

Věc: František K. (adv. Dr. F. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (odb. rada Dr. Jeništa) stran zpětné platnosti vysvědčení učitelské způsobilosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-l složil zkoušku dospělosti učitelské dne 10. července 1913, byl ustanoven ve službě školské dne 31. října 1913, byl od 26. října 1914 do 15. října 1915 a od 1. října 1917 až do doby po převratu v aktivní službě vojenské. Ke zkoušce učitelské způsobilosti přihlásil se v listopadovém termínu 1915, když však při ní neobstál, vykonal ji v listopadu 1917. Na základě § 7 zák. ze dne 23. července 1919 č. 470 sb. z. a n. podal si žádost za zpětné datování svého vysvědčení způsobilosti učitelské, které rozhodnutím zemské školní rady z — nebylo vyhověno pro nedostatek zákonného podkladu. Jeho rozklad proti tomu podaný předložila